

сръдце склонилъ на прѣдложениа-та царь Симеонъ, и испратилъ до царь Симеона нѣкои отъ голѣмци-ты съ българскы-ты пратеници. Нъ работа-та ся побръкала: Калабрийци-ти, които бѣли неприятеле на африканскы-ты Арапе, уловили халифовы-ты пратеници заедно съ българскы-ты и гы испратили въ Цариградъ. Царь Романъ много ся-уплашилъ, кога чулъ за тоа сговоръ. Той запрѣлъ Българе-ты, а на Сарацинскы-ты голѣмци далъ много паръ, испратилъ гы назадъ въ Африкѣ и придобрилъ халифа съ много дарове.

Между това българска-та войска вече ся-намирала подъ Цариградъ. Византийскый царь искалъ да учува царевы-ты дворове, што бѣли извънъ града при „Изворы-ты“ и горны-тъ чясть до пристаниште-то (сега Златный Рогъ), та събралъ войскѣ-тъ, въвелъ въ пристаниште-то византийскѣ-тъ флотѣ, и извадилъ на брѣга морскѣ-тъ войскѣ. Войници-ти стоали на поланѣ-тъ при изворы-ты; а Българе-ти ся-натѣкмавали по околны-ты брьда, и отьеднашъ налѣтели съ страшень вѣкъ възъ неприятеля, начаса надвили на Византийци-ты и гы накарали камъ брѣга; ония, што бѣгали, Българе-ты гы трепали, а што бѣгали на корабѣ-ты да ся-оттрѣвнать давили ся въ море-то отъ страхъ. Българе-ти заробили много свѣтъ, развалили царевы-ты дворове извънъ града и изгорили Златный Рогъ, утвърдили-ся и станѣли стоане на цариградскѣ-тъ околность. Прѣзъ юниа излѣзла нова войска сряшто българе-ты, нъ и тя испатила сѣшто-то.

Най-сетнѣ ся-задалъ и царь Симеонъ. Той прѣвенъ обыколилъ Одринъ, и велъ да го мори съ